

svare Arveafgift af disse 2,000 Kr. Men det kommer Manden heller ikke til, i hvert Fald kan jeg ikke se, at han gør det. Dersom der havde været Rimelighed i det Vederlag, han havde givet, var det en anden Sag. Men det skulde dog ikke være saadan, at en Mand siger til en anden: Giv mig 100 Kr., saa transporterer jeg den Livsforsikring, jeg har her, til dig, derved giver jeg dig en lille Fordel, naar jeg er død, du skulde nemlig ikke gerne svare Arveafgiften, som er mindst 10 pCt., da du jo ikke er beslægtet med mig, men giv mig som sagt 100 Kr. nu, saa giver jeg dig en Transport, saa har jeg solgt den! Det Forhold ønske vi ikke skulde indtræde. Naar man sætter den Bestemmelse ind, at naar Arvingen af et saadant Beløb yder Vederlag derfor til Arveladeren, kan dette Vederlag fradrages, betyder det i Virkeligheden ikke alene det kontante Vederlag, men ogsaa det Rentetillæg, som altid vil følge, naar der gaar nogle Aar, inden Arveladeren dør. Er Arveladerens Alder en saadan, at man kan sige, at en Fordobling af Laanet vil være et rimeligt Vederlag, vil han under ingen Omstændigheder komme til at betale Arveafgift. Saadan opfatter jeg det, men jeg er jo ikke Jurist, saa jeg kan ikke sige, om andre dele den Opfattelse.

Jeg skal kun endnu gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Det ærede Medlem udtalte en stor Ros overfor Udvalget, fordi det havde været elskværdigt og imødekommende. Jeg inkasserer denne Ros, men jeg gør det ikke alene paa Udvalgets Vegne, men ogsaa med Hensyn til Lovforslagets videre Forløb. Det ærede Medlem udtaler nemlig i Betænkningen netop med Hensyn til det Punkt, jeg og flere Medlemmer have omtalt, § 5 A, at Flertallet paa dette Omraade ikke har vist ham nogen Imødekommen. Han indrømmede, at der er Tilfælde, hvor Livrente bør beskattes; men da man ikke har vist ham Imødekommen, foreslår han, at hele Bestemmelsen udgaar. Jeg er glad ved, han ikke har fundet Anledning til at bære sig ligesaadan ad med Hensyn til §§ 11 eller 14. Han udtaler her i Betænkningen, at Flertallet ikke har vist sig meget imødekommende paa disse to Punkter, og at han derfor ikke har fundet Anledning til at stille Ændringsforslag. Havde han fundet sig foranlediget til at mene, at man ikke havde vist tilstrækkelig Imødekommen, kunde dette jo have medført, at han havde stillet Forslag om at stryge disse Para-

grafer, ligesom han stillede Forslag om at stryge § 5 a., og det vilde have været slem for Lovens videre Forløb.

Jeg tror, jeg kan indskrænke mig her til, og anbefaler gentagende at stemme for de Ændringer, som ere foreslaaede af Udvalget eller dets Flertal. Maa jeg dog gøre en lille Bemærkning endnu, som er foranlediget af den højtærede Ministers Udtalelser. Det vedrører Ændringsforslagene under Nr. 25 og 30, som gaa ud paa at forlænge forskellige Friste. Jeg skal derom sige, at naar den højtærede Minister mener, at han kan tiltræde disse to Ændringsforslag, som ere stillede af et ret betydeligt Mindretal, skal jeg ikke have noget imod, at de vedtages, og jeg skal derfor anbefale tillige at stemme for disse Ændringsforslag.

N. C. Christensen: Den højtærede Minister gjorde gældende, at Progressionen i Ministerens Forslag ikke ophører ved 120,000 Kr. Det er naturligvis rigtigt nok, idet Afgiften for de Summer, som komme efter 120,000 Kr., er større end for de foregaaende Summer, saa der altid vil blive en, omend lille, Progression. Men det er den, vi have ment, var for lille. Naar der er en ret stærk Progression i de foreliggende Skalaer, som væsentlig rammer de mellemstore Formuer, have vi ikke ment, at der var Rimelighed i at lade de særlig store Formuer slippe med saa lille en Progression som den, der vil fremkomme efter Regeringsforslaget. Det er derfor, vi have tilladt os at stille vore Ændringsforslag, som jeg fremdeles vil anbefale.

Naar Ministeren sagde, at han ikke forstaa, at vi gøre det, eftersom Socialdemokraternes Forslag ikke har været saa vidtgaaende, som Regeringsforslaget er nu, maa jeg sige, at det sidste dog er et Spørgsmaal. Det er rigtigt nok, at det Forslag, der har været stillet fra Socialdemokraternes Side, og som flere Gange har været fremlagt her i Tinget, ikke har været saa vidtgaaende for Arveskattens Vedkommende som det Forslag, der foreligger fra Regeringen, men det har været forelagt samtidig med Forslag om den stærkt stigende Formueskat, hvor der var Tale om en aarlig Afgift af Formue, og hvorved man altsaa vilde naa til at beskattede Formuen langt føleligere, end man gør ved Arveskatten, selv om man vedtager den Skala, som vi foreslår nu. En Arveskat er Beløb, der sjældent falde som Afgift af en Formue. Hvis vi holde os til det, jeg